

ERHVERVSLEDERE LADER SIG SPISE AF MED SYMPTOMBEHANDLING

Gode ledere er en forudsætning for et sundt erhvervsliv, sunde virksomheder og vækst. Men der findes uendelig lidt forståelse for lederskab i samfundet – måske af den ene grund, at det er så lille en procent, der evner at bære det enorme ansvar at skulle stå til regnskab for andres handlinger og produktion. Det fælles forståelsesgrundlag kan synes at smuldre, når vi taler om betydningen af ledelse. Her står lederen ofte alene med de problemer, der følger med denne ensomme position. I pressede situationer får man nemt den fejlagtige følelse, at de eneste, der virkelig forstår én, er behandlere.

I Jydske medier tales der nu igen om stress blandt ledere. Læger og ernæringseksperter udtaler sig ofte om, at stress er en af de væsentligste årsager til sygdom i det hele taget. Selvom der er nogen sandhed i at stress ofte er medårsag til dårligt helbred, er det for snævert alene at anse stress som årsagen. Det er forkert udelukkende at forsøge at behandle stress'en i ens liv. Der er oftest tale om symptombehandling, fordi stress er et symptom på ganske andre – oftest skjulte – faktorer i en leders liv.

Føler man sig stresset er man i virkeligheden undertrykt på et eller flere områder i sit liv. De fleste ledere kan huske øjeblikke, hvor man sammen med sin bestyrelse, en samarbejdspartner, en medarbejder, en leverandør eller måske kunder har oplevet, at evnen til at overskue noget forsvandt og man blev stresset. Men stress opstår altså ikke af sig selv – stress er et resultat af øjeblikke, hvor nogen med eller uden hensigt overvælder én og dermed gør én svagere. Jo flere personer, en leder er i direkte berøring med, som med vilje eller gennem deres handlinger gør én svagere f.eks. med indirekte kritik eller illoyalitet, jo mere stresset kan man komme til at føle sig over for sine arbejdsopgaver og sit ansvar.

Det er indlysende, at ens vaner også kan have indflydelse på om man føler stress eller ej. Hvis man som leder blot lader opgaver hobe sig op uden at de bliver afsluttet – hvilket ikke er sjældent – er det klart, man kan føle utilstrækkelighed. En dårlig vane er selvindlysende svær at ændre og ofte skal der en stærk sparingspartner til ændre den – f.eks. en eksternt konsulent, der kan analysere problematikken og implementere værktøjer, der fastholder lidt disciplin omkring at afslutte én ting, inden man går i gang med den næste. Det har på kort tid hjulpet mangan en leder tilbage til et kreativt arbejdsliv.

Men ofte falder det ikke én ind, at det kan være så simpelt at en strukturændring kunne fjerne følelsen af utilstrækkelighed og stress og heller ikke at der ligger skjult pres. En kort samtale hos en i behandlersystemet kan fejlagtigt diagnosticere, at der er tale om behandlingskrævende stresssymptomer. Adskillige medier har været langt fremme med at konstatere, at svaret på stress på lederniveau er en kemisk reklameopkaldt ”lykkepille”. Dansk erhvervsliv symptombehandles og medicineres af behandlere, der ikke har skyggen af fælles forståelsesgrundlag med dagens ledere, hvad der er højst uheldigt. De eneste virksomheder, der har glæde af behandlingen, findes i medicinalbranchen, hvor bundlinjerne skaber overskrifter på de nationale erhvervssider i bladene.

Kigger vi derimod på den enkelte leder, der investerer i en kemisk maskering af sine stresssymptomer, er historien på lang sigt knapt så hensigtsmæssig – hverken på virksomhedsniveau eller på det personlige niveau. Ledere er netop ledere, fordi de bl.a. er i stand til at foretage konsekvensberegning af de handlinger, der foretages i dag, at bruge fantasien og lægge langsigtede planer, og frem for alt gennemføre dem. At symptomdæmpe med kemi er en løsning, der skaber andre problemer. Umiddelbart virker lykkepiller, så man igen kan føle sig ovenpå, men der er tale om en kunstig virkelighed, man som leder bør være meget opmærksom på konsekvenserne af.

Forlaget New Era udgiver om kort tid en opsigtsvækkende dansk oversættelse af humanisten L. Ron Hubbards bog ”Clear body- Clear mind”. Heri gør forfatteren rede for en omfattende forskning af kemikaliers påvirkning af ens krop, og det har overraskende vist sig, at kemiske rester beviseligt ophobes i kroppens fedtvæv. Disse rester vil op til flere år efter, man er holdt med at bruge pillerne uden påviselig grund kunne udskilles i blodet og påvirke en såvel fysisk som psykisk på tidspunkter, hvor man har brug for alt sit

nærvær.

Hvad der dog er mere belastende, når man betænker, hvad ledelse er, er at en kumulativ ophobning af kemiske rester i kroppen også umærkeligt lægger en slags mental ”glasklokke” over ens bevidsthed, så evnen til at bruge sin indfølelse og gennemslagskraft forringes. Vi får en gradvis, men langsigtet forringelse af lederens kostbareste aktiv: Hans evne til at tænke klart.

Kemiske lykkepiller er derfor en kortsigtet løsning og en farlig personlig investering, der ikke hører hjemme på lederplan i dansk erhvervsliv. Det sidste, en virksomhed har brug for, er en bedøvelse af lederens evner i bytte for midlertidig, kunstig lettelse fra stress. Her har vi brug for nytænkning, der på naturlig måde fjerner årsagerne i virkelighedens verden.